

елегантно облѣченъ, влѣзълъ въ кѣщата на даскалъ **Агана**. Левски направилъ тайна визита на учителя си по „псалтика“. Бившия *прислушникъ* на Хаджи Василя разказалъ на даскала си какъ се е скиталъ и по каква работа сега е трѣгналъ. Даскалъ *Атанасъ миротворецъ*, опулилъ очи, нѣколко пѣти емфе смръкналъ и на дякона тѣзъ думи казалъ: синко, по лошъ пѣтъ си трѣгналъ; турското царство съ комитети не ще може се събори; трѣбва синца на Бога да се помолимъ, та дано Велика Русия и сестра Сърбия поскоро испроводѣтъ безбройнитѣ си легиони“. . . .

Бившиятъ ученикъ казалъ на бившия си учитель: и *Велика Русия* и *сестра Сърбия* ще ни помогнатъ тогава само, когато сами ние си помогнемъ“. (Думи на Л. Каравеловъ, казани на Левски въ Бѣлградъ по поводъ недоразумѣнието между *Раковски* и *Князъ Михаила*).

„Приятелитѣ“ старо-загорски на испращание отвели Дякона Левски на минералнитѣ води (Лѣджитѣ). Отецъ Матей отпѣтувалъ направо за *Чирпанъ*, за да приготи „конакъ“ на „човѣка народни“. Въ Лѣджитѣ се располагали нѣколко отъ най-злитѣ старо-загорски *читаци*. Съ шумъ и радости викове младежитѣ въ банята нахлули, за да се окъпѣтъ и повеселѣтъ; злитѣ *читаци* съ мокри пещемали и съ засукани мустаци наскочали, като разярени тигрове, да биятъ веселитѣ младежи. Левски плюлъ на ржѣтъ си, нахвърлилъ злитѣ *читаци* въ хауза на банята; заптѣнитѣ що пазятъ банята се намѣсили въ борбата, за да защитѣтъ „динъ исляма“. Левски и тѣхъ нахвърлилъ въ хауза; слѣдъ това, фхналъ си коня и се изгубилъ въ сръдногорскитѣ дебри. Левски пристигналъ въ *Чирпанъ* и слѣзълъ на Хаджи Стамовия ханъ. Отецъ Матей се расположилъ въ метоха на Рилския манастиръ.

„Търговецътъ на пашкули“ срѣщналъ се съ даскалъ *Янко Кочевъ* и го сондиралъ относително възможността за организиране таенъ комитетъ въ гр *Чирпанъ*.